

Europejska inicjatywa na rzecz surowców mineralnych

Zapewnienie niezawodnego i niezależnego od zakłóceń dostępu do surowców staje się coraz ważniejsze dla konkurencyjności Unii Europejskiej.

Stąd też konieczne staje się opracowanie spójnej strategii w tym zakresie.

Dostęp do surowców mineralnych, a także ich przystępną ceną decydują o prawidłowym funkcjonowaniu gospodarki UE.

Zapewnienie niezawodnego i niezależnego od zakłóceń dostępu do surowców staje się coraz ważniejsze dla konkurencyjności UE, a tym samym ma decydujące znaczenie dla powodzenia partnerstwa lizbońskiego na rzecz wzrostu i zatrudnienia.

Ta podstawowa zależność UE od określonych surowców oznacza, że przejście do bardziej efektywnej pod względem wykorzystania zasobów gospodarki oraz w kierunku zrównoważonego rozwoju staje się jeszcze pilniejsze. Konieczne jest opracowanie spójniejszej strategii postępowania, niż polityka zaproponowana przez Radę UE w maju 2007 r.

Popyt i podaż na surowce

UE jest samowystarczalna pod względem surowców budowlanych, w szczególności kruszyw. Jest głównym światowym producentem gipsu i kamienia naturalnego.

Zgodnie z oceną geologiczną zasobów większości surowców naturalnych nic nie wskazuje na to, aby nagle na świecie miało ich fizycznie zabraknąć. Jednakże dostępność geologiczna niekoniecznie oznacza dostęp do tych surowców dla przedsiębiorstw UE.

W rzeczywistości, zasadnicze zmiany na rynkach światowych zagrażają konkurencyjności europejskiego przemysłu. Podczas gdy obecne efekty kryzysu finansowego prowadzą do spowolnienia wzrostu globalnego popytu

na surowce, oczekuje się, że poziom wzrostu gospodarek szybko rozwijających się będzie nadal wywierał duży wpływ na popyt na surowce. Mimo że ostatnio wzrastają koszty poszukiwań surowców, oczekuje się, że tempo i skala wzrostu popytu spowodują, że podaż nie będzie za nim nadążała, co ekonomiści opisują jako supercykl.

Coraz częściej wiele gospodarek szybko rozwijających się prowadzi politykę przemysłową, mającą na celu ochronę swojej bazy zasobów, tak aby stworzyć przewagę dla rodzimego przemysłu wykorzystującego te zasoby. Widoczne jest to w dokumentach rządowych różnych państw, powodujących zakłócenia w międzynarodowym handlu surowcami. Obejmują one podatki i kontyngenty wywozowe wraz z subsydiami, ustalaniem cen, systemami podwójnych cen oraz zasadami ograniczającymi inwestycje. Kraje szybko rozwijające się prowadzą także specjalną politykę wobec krajów bogatych w zasoby, z oczywistym zamiarem zapewnienia sobie uprzywilejowanego dostępu do surowców.

Zintegrowana strategia UE

Kraje uprzemysłowione, takie jak Japonia i Stany Zjednoczone, uznały swoją zależność od określonych surowców i prowadzą specjalną politykę w celu zabezpieczenia ich dostaw. Na przykład Stany Zjednoczone określiły, które surowce są dla nich strategicznie istotne i utrzymują zapasy surowców, które mają podstawowe znaczenie dla przemysłu obronnego. Ta-

kże Japonia zaangażowała się w zapewnienie podstawowego dostępu do surowców. Mimo że państwa członkowskie UE prowadzą specjalną politykę, **jak dotąd nie opracowano żadnej zintegrowanej strategii na poziomie UE, mającej na celu zapewnienie wystarczającego dostępu do surowców po odpowiednio ustalonych cenach.** Zaproponowano, aby UE uzgodniła zintegrowaną strategię w zakresie surowców (1). Strategia taka powinna być oparta na trzech następujących filarach:

- zapewnienie **dostępu do surowców** na rynkach międzynarodowych na takich samych warunkach dla wszystkich państw członkowskich UE,
- ustalenie właściwych warunków ramowych wewnątrz UE w celu wspierania stabilnych dostaw surowców ze źródeł europejskich,
- wspieranie ogólnej efektywności wykorzystania zasobów i promowanie recyklingu w celu **ograniczenia zużycia surowców pierwotnych w UE** oraz zmniejszenia względnej zależności od przywozu.

Ponadto Komisja UE zaleca, aby w zintegrowanej strategii europejskiej, jako działanie priorytetowe, zdefiniowane zostały surowce o podstawowym znaczeniu dla UE. W tym zakresie Komisja proponuje określić, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami, wspólny wykaz surowców o kluczowym znaczeniu. Wstępna ocena wskazuje na wysoką zależność UE od określonej liczby surowców.

Pierwszy filar: Dostęp do surowców na rynkach światowych i niez-

➤ **kłócone warunki** UE powinna prowadzić w zakresie surowców:

- **aktywną politykę w celu zabezpieczenia dostępu do surowców.** Powinna ona obejmować skuteczniejszą koordynację i spójność pomiędzy różnymi dziedzinami polityki zewnętrznej (stosunki zagraniczne, handel i rozwój),
- **politykę handlową i regulacyjną** w celu zwiększenia dostępu do pierwotnych i wtórnych surowców na rynkach światowych.

Ważnym celem jest zapewnienie spójności między unijną polityką rozwoju a potrzebą niezakłóconego dostępu UE do surowców, tak aby doprowadzić do sytuacji, w której wszystkie państwa członkowskie mają takie same prawa. Dobre zarządzanie, przejrzystość transakcji oraz przychodów w zakresie górnictwa, równe reguły gry dla wszystkich przedsiębiorstw, możliwości finansowania, odpowiednie systemy podatkowe i praktyki dotyczące rozwoju są korzystne zarówno dla krajów rozwijających się, jak i dla dostępu UE do surowców. Polityka rozwoju spełnia ważną rolę w tym względzie na trzech płaszczyznach:

A. Wzmocnienie państw przez finansowanie dobrych sposobów sprawowania rządów w wymiarach: gospodarczym, społecznym, środowiskowym i politycznym w krajach rozwijających się, bogatych w zasoby surowcowe. Pomoc krajom rozwijającym się, spowoduje, że dostępność zasobów mineralnych będzie przekładała się na zrównoważony rozwój ich gospodarek.

B. Wspieranie zdrowego klimatu dla inwestycji, istotnego dla wzrostu podaży.

Polityka rozwoju powinna także promować jasne ramy prawne i administracyjne przez:

- ustanowienie jednakowych zasad dla przedsiębiorstw i krajów pragnących dostępu do surowców;
- zwiększanie przejrzystości transakcji w zakresie górnictwa oraz przychodów z górnictwa;

- wspieranie rozsądnych systemów opodatkowania, w ramach których każda działalność gospodarcza – w tym działalność górnicza – wnosi odpowiedni wkład w przychody państw.

C. Promowanie zrównoważonej gospodarki surowcami.

Unijna polityka rozwoju koncentruje się również na pomocy państwom partnerskim w zakresie wyższych standardów w dziedzinie polityki społecznej i ochrony środowiska, poprawy sytuacji praw człowieka oraz zwalczania pracy dzieci, w szczególności w rozwijającym się sektorze górnictwa tradycyjnego, który zatrudnia około 100 mln ludzi.

Drugi filar: Wspieranie stabilnych dostaw surowców ze źródeł europejskich

Aby zapewnić stabilne dostawy surowców ze złóż europejskich, ważne są:

- **właściwe warunki ramowe** – dla przemysłu wydobywczego głównym wymogiem jest dostęp do gruntów, jednak obszary UE, na których znajdują się złoża nadające się do eksploatacji, są coraz częściej wykorzystywane przez innych użytkowników. Ponadto, w UE często mija 8-10 lat od czasu odkrycia złóż do rozpoczęcia właściwej produkcji. Konieczne jest uproszczenie procedur administracyjnych, aby przyspieszyć proces wydawania pozwoleń na prowadzenie działalności poszukiwawczej i wydobywczej,

– **ulepszenie bazy wiedzy na temat złóż mineralnych na terytorium UE** – należy uwzględnić długoterminowy dostęp do tych złóż w planach zagospodarowania przestrzennego. Z tego względu Komisja UE zaleca większy i aktywniejszy udział krajowych badań geologicznych w planowaniu przestrzennym w państwach członkowskich. Zgodnie z zasadą pomocniczości Komisja UE proponuje stworzenia dla państw członkowskich platformy wymiany badań geologicznych najlepszych praktyk w dziedzinie planów zagospodarowania przestrzennego (jak np. austriacki plan

dotyczący minerałów) oraz innych istotnych warunków ramowych dla przemysłu wydobywczego,

- **współpraca w ramach krajowych badań geologicznych** – aby ułatwić wymianę informacji i ulepszyć interoperacyjność danych i ich rozpowszechnianie, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb MŚP. Dodatkowo komisja, wspólnie z państwami członkowskimi, zajmie się opracowaniem średnio- i długoterminowej strategii dotyczącej włączenia do monitorowania powierzchni Ziemi w ramach inicjatywy Copernicus także komponentów podpowierzchniowych, co mogłoby zostać wykorzystane przy planowaniu przestrzennym i przyczynić się do polepszenia jego jakości,

– **wdrożenie prawodawstwa dotyczącego programu Natura 2000** – podczas publicznych konsultacji, przedstawiciele przemysłu wyrazili swoje obawy dotyczące celów ochrony obszarów należących do sieci Natura 2000, które czasami są w konflikcie z celami działalności wydobywczej w Europie. Komisja UE podkreśla, że ramy prawne programu Natura 2000 nie wykluczają bezwzględnie działalności wydobywczej. Komisja i państwa członkowskie zobowiązały się do opracowania wytycznych dla przemysłu i władz w celu wyjaśnienia, jak pogodzić działalność wydobywczą na obszarach należących do sieci Natura 2000 lub w ich pobliżu z ochroną środowiska. Oczekuje się, że wytyczne te będą gotowe do końca 2008 r. i będą się opierać na najlepszych dostępnych praktykach,

– **projekty badawcze,** które koncentrują się na wydobyciu i przetwarzaniu surowców i mogą być finansowane w ramach 7. Programu Ramowego (7. PR). Europejska platforma technologiczna w swoich pracach skoncentrowała się na innowacyjnych technologiach poszukiwawczych w celu zlokalizowania głęboko położonych zasobów na lądzie i na morzu (łącznie z górnictwem

- głębinowym) oraz na nowych technologiach wydobywczyc w celu zmaksymalizowania korzyści dla gospodarki i środowiska naturalnego,
- **polityki zatrudnienia wykwalifikowanych kadr dla górnictwa** w celu sprostania tym wyzwaniom, należy także zachęcać do skuteczniejszej współpracy w ramach partnerstwa pomiędzy uniwersytetami i branżami przemysłowymi. Komisja UE będzie sprzyjać takim inicjatywom, a także będzie wspierać zdobywanie nowych, wysokich kwalifikacji w zakresie geologii, obserwacji Ziemi i ochrony środowiska, zwłaszcza przez Program Erasmus Mundus (2009-2013) w zakresie minerałów i ochrony środowiska (połączone programy studiów magisterskich i doktoranckich). Bezpieczne warunki pracy są niezbędne do przyciągnięcia wykwalifikowanych pracowników, dlatego Komisja UE będzie wspierać działania mające na celu poprawę ochrony pracowników,
 - **kreowanie świadomości społecznej o znaczeniu krajowych surowców dla gospodarki europejskiej** – organizowanie działań promocyjnych, konkursów wiedzy i imprez typu Europejski Dzień Minerałów 2009.

Trzeci filar: Zmniejszenie zużycia surowców pierwotnych w UE

Należy wspierać efektywność wykorzystania zasobów, recykling, stosowanie substytutów oraz większe wykorzystanie surowców odnawialnych w celu złagodzenia podstawowej zależności UE od surowców pierwotnych, zmniejszenia zależności od przywozu i przywrócenia równowagi w środowisku naturalnym, jak również w celu zaspokojenia zapotrzebowania przemysłu na surowce.

Należy uznać to za element przejścia w kierunku modeli produkcji i konsumpcji zgodnych z zasadami zrównoważonego rozwoju oraz bardziej efektywnej pod względem wykorzystania zasobów gospodarki UE.

Dla realizacji powyższych zamierzeń konieczne jest:

- **efektywne wykorzystywania zasobów**

i innowacyjnych pod względem ekologii procesów produkcyjnych, w celu zmniejszenia zależności od surowców, zachęcenie do optymalnego wykorzystania ich zasobów i recyklingu. Komisja będzie wspierać projekty badawcze w ramach 7. PR, które koncentrują się na produkcji i produktach charakteryzujących się oszczędnym zużyciem zasobów,

- **zwiększenie wykorzystania surowców wtórnych**, które przyczynia się do bezpieczeństwa w zakresie zaopatrzenia i efektywności energetycznej,
- **ułatwienie recyklingu surowców wtórnych** przez pełne wdrożenie i egzekwowanie przepisów prawnych związanych z recyklingiem, jak również przez włączenie do dyrektywy ramowej w sprawie odpadów nowych przepisów dotyczących tego, kiedy odpady przestają być odpadami. Zgodnie z tą dyrektywą państwa członkowskie będą zobowiązane do osiągnięcia określonych poziomów ponownego wykorzystania i recyklingu metali, papieru, szkła oraz bezpiecznych odpadów pochodzących budowy i rozbiórki.

Kierunki rozwoju

Wyzwania w zakresie zapewnienia stabilnych dostaw surowców innych niż surowce energetyczne dla unijnej gospodarki są liczne, złożone i wzajemnie powiązane. Najprawdopodobniej problemy te nie znikną, wręcz przeciwnie – mogą się nawet nasilić. Potrzebna jest więc zdecydowana reakcja UE w celu zapewnienia konkurencyjności europejskiej gospodarki. Kwestia surowców wymaga zatem zwiększenia politycznego zaangażowania i należy na nią odpowiedzieć w formie zintegrowanej strategii, która powiąże różne dziedziny polityki UE i będzie wspierać dalszą współpracę między państwami członkowskimi. Trzy filary zaproponowanej strategii mają na celu zapewnienie jednakowych zasad dostępu do zasobów krajów trzecich, lepszych warunków ramowych dla wydobycia surowców

na terytorium UE i zmniejszenie zużycia surowców pierwotnych przez efektywniejsze wykorzystanie zasobów i wspieranie recyklingu. Komisja proponuje zaangażowanie się w **Europejską inicjatywę na rzecz surowców** przedstawioną poniżej. Komisja złoży sprawozdanie Radzie UE w dwa lata po wdrożeniu działań.

Przemysł kruszyw w europejskiej strategii surowcowej

Przedstawiona powyżej strategia była przedmiotem analizy i dyskusji w organach statutowych Europejskiego Związku Kruszyw /UEPG/. W jej wyniku powstał jednolity projekt stanowiska przemysłu kruszyw, który będzie przedmiotem dyskusji i uzgodnień, przed przekazaniem do Komisji Europejskiej (2). Konieczne wydaje się, aby przedstawiony niżej projekt stanowiska wypracowany w UEPG był przedmiotem analizy również polskiego przemysłu kruszyw. Pomimo generalnie zbieżnych problemów polskiego przemysłu kruszyw z problemami górnictwa w krajach UE, krajowa specyfika i problemy polskie powinny zostać uwidocznione w stanowisku europejskim.

UEPG popiera sformułowanie przez Komisję Europejską Komunikatu „Inicjatywa na rzecz surowców – zaspokajanie naszych kluczowych potrzeb w celu stymulowania wzrostu i tworzenia miejsc pracy w europe” (1), pozwalającego na sformułowanie zintegrowanej strategii surowcowej zapewniającej zrównoważony i stały dostęp do złóż surowców naturalnych.

Głównym celem przemysłu kruszyw w Europie jest zapewnienie długofalowego dostępu do surowców naturalnych z miejscowych złóż, tam gdzie to możliwe. Dodatkowo sformułowano kilka równie istotnych celów:

- rozpatrzenie kryteriów definiowania określenia istotne (critical) surowce naturalne,
- promowanie rozwoju obszarów (złóż) zasobów naturalnych (Mine-

Inicjatywa na rzecz surowców

Rodzaj działań	Poziom, na którym podejmowane są działania		
	WE	Państwa członkowskie	Przemysł
Określenie kluczowych surowców	X	X	X
Nawiązanie współpracy w sprawie strategicznych surowców z głównymi państwami przemysłowymi lub bogatymi w zasoby	X	X	
Uwzględnienie przepisów w sprawie dostępu do surowców i zrównoważonej gospodarki surowcami w dwustronnych i wielostronnych porozumieniach handlowych oraz, w stosownych przypadkach, w rozmowach w sprawach regulacyjnych	X	X	
Określenie przyczyn powodujących zakłócenia w handlu przez identyfikację metod, którymi posługują się kraje trzecie i przeciwdziałanie tym zakłóceniom, przez zastosowanie wszelkich dostępnych środków i instrumentów, w tym negocjacji dotyczących przystąpienia do WTO, rozstrzygnięcia sporów i partnerstwa w zakresie dostępu do rynku; w pierwszej kolejności zajmując się tymi przyczynami, które najbardziej naruszają równowagę na otwartych rynkach międzynarodowych na niekorzyść UE. Monitorowanie postępów poprzez coroczne sporządzanie sprawozdania z postępu prac w zakresie wdrażania środków dotyczących przebiegu operacji handlowych, w stosownych przypadkach wykorzystując informacje zainteresowanych stron	X	X	X
Wspieranie stałego dostępu do surowców w obszarze polityki rozwoju przez wsparcie budżetowe, strategie współpracy i inne instrumenty	X	X	
Ulepszenie ram prawnych dotyczących dostępu do gruntów przez: – wspieranie wymiany najlepszych praktyk w obszarze planowania przestrzennego i warunków administracyjnych w zakresie poszukiwania i wydobywania surowców oraz – opracowanie wytycznych wyjaśniających, jak pogodzić działalność wydobywczą na obszarach należących do sieci NATURA 2000 lub w ich pobliżu z ochroną środowiska	X	X	
Zachęcanie do większej współpracy w ramach krajowych badań geologicznych w celu powiększenia bazy wiedzy UE		X	
Wspieranie umiejętności i badań naukowych ukierunkowanych na innowacyjne technologie poszukiwawcze i wydobywcze, recykling, stosowanie substytutów oraz efektywność wykorzystania zasobów	X	X	X
Zwiększenie efektywności wykorzystania zasobów oraz promowanie stosowania substytutów surowców	X	X	X
Promowanie recyklingu i ułatwianie korzystania z surowców wtórnych w UE	X	X	X

ral Supply Areas) jako priorytetowych,

- wymiana dobrych praktyk w zakresie planowania przestrzennego,
- promowanie recyklingu poprzez wzmocnienie spójności wymagań normowych i zwiększenie efektywności wykorzystywania surowców,
- opracowanie polityki UE dotyczącej surowców w celu zidentyfikowania i ochrony złóż w planach zagospodarowania przestrzennego,
- monitorowanie czasu otrzymywania pozwoleń na wydobywanie w państwach członkowskich w celu ich skrócenia i uproszczenia.

UEPG dostrzega wagę problemu długofalowego dostępu do surowców naturalnych, ale należy zrozumieć, że nawet jeśli surowce geologicznie mogą być dostępne, to z innych powodów, np. środowiskowych mogą stać się niedostępne. Długofalowy dostęp do surowców mineralnych powinien dotyczyć okresu ponad 50 lat w celu zapewnienia dostępu do nich przyszłym pokoleniom i uniknięcia w przyszłości wygaśnięcia złóż. Wiąże się to bezpośrednio z polskim problemem prawnej ochrony złóż, nie do końca uregulowanym przez odpowiednio zapisy ustawowe.

Kryteria definicji istotny surowiec

Surowiec może być uznany za kluczowy w zależności od jego dostępności i zapotrzebowania lokalnego i państwowego. Europejska lub państwowa lista podstawowych surowców naturalnych może spowodować traktowanie niektórych surowców priorytetowo, co nie było zamierzeniem podjętej inicjatywy.

UEPG obawia się klasyfikowania kruszywa jako nieistotne (non-critical). Jeżeli dostęp do kruszywa i uzyskiwanie pozwoleń planowania zostanie utrudnione ze względu na klasyfikowanie kruszywa jako nieistotnego,

np. w przypadku gdy wydobycie będzie możliwe tylko dla surowców istotnych, to w określonym czasie te niezbędne surowce stałyby się istotne, ale zbyt długo trwałaby dostawa surowców zgodnie z zapotrzebowaniem, na czym ucierpiałaby polityka gospodarcza i społeczna.

Przemysł produkcji kruszyw wydobywa ponad 3 biliony ton/rok kruszyw, czyli dwukrotnie przewyższa wydobycie pozostałych surowców naturalnych razem, więc należy podkreślić jego istotność.

Zachęcanie kompetentnych władz do bardziej efektywnego wydawania pozwoleń na eksploatację

Uzyskiwanie pozwoleń na wydobycie zabiera dużo czasu i staje się coraz kosztowniejsze. Zatem istotne jest wprowadzenie lepszej regulacji prawnej w tym zakresie. Istotne jest zachowanie bliskiej współpracy między władzami poszczególnych państw i UE. Określenie priorytetowych obszarów zasobów naturalnych (MSAs) oraz regulacje prawne dotyczące surowców zrównoważonych mogą stać się istotnymi i przydatnymi środkami do osiągnięcia państwowej i regionalnej poprawy sytuacji. Zaangażowanie państw członkowskich jest także ważne ze względu na fakt, że planowanie przestrzenne surowców jest w kompetencji państwowej, zgodnie z zasadą subsydiarności.

Ogólne zakazy dotyczące działalności wydobywczej powinny być unikane. Podczas planowania przestrzennego, powinny być brane pod uwagę w większym stopniu niż dotychczas istniejące plany wydobywcze i geologiczne mapy surowców.

Zaleca się, aby państwa członkowskie przekazywały co dwa lata informacje do EC Raw Material Supply Group o nowych i zamykanych terenach eksploatacyjnych.

Nadanie wyższego priorytetu surowcom innym niż energetyczne w planach zagospodarowania przestrzennego

Obszary wydobycia surowców zajmują mniej niż 0,01 proc. obszaru UE. Dla porównania na rolnictwo przeznaczonych jest 41,5 proc. Rozwijające się obszary miejskie oraz obszary należące do sieci Natura 2000 ograniczają działalność wydobywczą. Złóża na obszarach objętych ochroną nie mogą być przeznaczone w przyszłości do użytku, pomimo że działalność wydobywcza może być tymczasowa, a obszar wydobywczy rekultywowany. Dyrektywa Środowiskowa nie bierze pod uwagę takiej możliwości. Unikalny i zintegrowany system wydawania zezwoleń oraz koncesje lokalne, a także inne upoważnienia górnicze i środowiskowe powinny mieć wysoki priorytet przy sporządzaniu planów zagospodarowania przestrzennego.

Europejski przemysł kruszyw w planowaniu swoich działań musi brać pod uwagę czas eksploatacji złóża (zazwyczaj 10-50 lat). Decydenci państwowi skupiają się zazwyczaj na krótszym okresie. Doprowadziło to do braków lokalnych zasobów w kilku regionach Europy.

Istotne jest podjęcie współpracy w ramach krajowych badań geologicznych, aby ułatwić wymianę informacji i ulepszyć interoperacyjność danych i ich rozpowszechnianie, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb MŚP. W celu zapewnienia przejrzystości takich procedur istotny jest udział przemysłu.

Wspieranie recyklingu poprzez promowanie ujednoliconych normowych wymagań jakościowych oraz zwiększania efektywności wykorzystania zasobów

UEPG popiera rozwój Europejskiego Stowarzyszenia Recyklingu i we współpracy z Federation Internationale du Recyclage rozpoczęło działania w ramach Platformy Kruszyw Recyklingowych (EPRA).

Jedną z przeszkód prowadzenia recyklingu odpadów z budownictwa są sprzeczności w różnych aktach prawnych (dyrektywy UE). Recy-

kling kruszyw jest także istotnym zagadnieniem do rozważenia, ponieważ zaistnieje sytuacja, gdy potrzeba recyklingu większej ilości materiału będzie kolidowała z potrzebami środowiskowymi.

Europejski plan R+D (7. Program Ramowy) powinien skupić się na zwiększeniu efektywności oraz ekoinnowacyjnej działalności wydobywczej, technologiach i procesach wydobywczych – promowaniu optymalnego wykorzystania zasobów i recyklingu, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniej jakości wody i minimalnej ingerencji na obszarze wydobywczym.

Podniesienie świadomości kluczowej roli kruszyw w osiągnięciu konkurencyjności UE – odpowiedzialność przemysłu

Europejski Związek Producentów Kruszyw musi uświadomić politykom, przedsiębiorcom i społeczeństwu istotną rolę jego produktów. Roczna produkcja kruszyw stanowi 7 ton na mieszkańca UE. Kruszywa są niezbędne dla funkcjonowania współczesnych społeczeństw zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju. Sektory, takie jak: budowlany, chemiczny, motoryzacyjny, lotniczy i maszynowy są głównymi odbiorcami kruszyw.

dr STEFAN GÓRALCZYK
Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego

Pełna wersja materiału na temat europejskiej strategii surowcowej została wydrukowana w publikacji ABC Kruszywa.

Wykorzystane dokumenty:

1. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady Inicjatywa na rzecz surowców – zaspokajanie naszych kluczowych potrzeb w celu stymulowania wzrostu i tworzenia miejsc pracy w Europie. Bruksela, 4.11.2008 KOM (2008) 699 wersja ostateczna.
2. Draft UEPG Position Paper, EC Raw Materials Initiative, 17 February 2009.
3. Communication from the Council, The European Parliament, The European Economic and Social Committee and The committee of the Regions Thematic Strategy on the sustainable use of natural resources Brussels, ISC version – 19.10.2005 COM (2005) xxx Commission of the European Communities.